

tanter have i Virkeligheden heller ikke ventet Andet end vieblikkelig Udvisning i Tilfælde af varig Tilbagevenden, da ellers af de ovenfor nævnte Grunde Optantskiffret vilde have vist sig endnu større.

Naar man lod sig lede af den danske Presse, skulde man nu tro, at Preussien var gaaet langt ud over alle disse Rettigheder, der tilkomme det efter Optionens Natur og Fredstraktaten i Wien med Hensyn til Behandlingen af Optanterne, til Skade for disse. Men hvorledes forholder det sig i Virkeligheden?

Efterat Preussien i Forening med Østerrig i hin Traktat allerede havde fritaget Optanterne for den Forpligtelse, der var paalagt ved næsten alle tidligere Optioner, til at sælge deres paa det afstaaede Territorium liggende Grundeendom, har det, idet det neppe afventede Optionsfristens Udløb, tilladt samtlige Personer, der havde opteret for Danmark, at vende tilbage til Slesvig og ladet alle disse Optanter tage varigt Ophold der som danske Undersaatter, uden at lægge dem nogen Vanskelighed i Veien. Preussien lader ligeledes de før 1863 fødte Sønner af disse Optanter bo i Fred og Ro i Slesvig og har derved frivillig for mere end et halvt Aarhundrede vanskeliggjort sig den Opgave at assimilere Nord-Slesvig med de øvrige Dele af det preussiske Monarki, idet Preussien har tilladt en kompakt Masse af danske Undersaatter at blive der. Endelig tillader Preussien ogsaa de siden 1863 fødte Sønner af Optanterne at bo i det for dem fremmede Territorium indtil deres 20de Aar. For alle disse Indvømmelser, som Preussien, mod Optionens Grundprincip, har gjort af Velvillighed mod Nabostaten, har den danske Presse ikke et anerkjendende Ord. Den besvarer dem med den sjældomme Paastand, at Optanterne have Ret til ikke at blive udviste, altsaa større Rettigheder end enhver anden Udlænding. Og efterat Preussien, fordi Antallet af de i det nordlige Slesvig boende Statsundersaatter — mod den Forudsætning, under hvilken de nævnte Indvømmelser ere blevne gjort, ikke blot ikke er aftaget, men endog tiltaget betydelig (i en eneste Kreds fra Slutningen af 1871 til 1880 fra 6,700 til 11,400) ved en tilsyneladende fuldstændig organiseret Tilgang af nye Elementer fra Danmark, nu ser sig tvungen til at forebygge, at denne Tilstand griber videre om sig for Fremtiden, ved en Forholdsregel, der ene og alene opfordrer dem, der for Livstid ville blive paa preussisk Territorium, til at drage den naturlige Konsekvens af denne Beslutning, retter hin Presse en Anklage endog mod den preussiske Regjering for uridderlig Vold og brutalt Misbrug af Magten. Disse Bebrejdelser vilde formodentlig ikke være fremkomne, hvis den preussiske Regjering fra første Færd havde taget mere Hensyn til de folkeretlige Traditioner og mindre til sine naboventlige Følelser for Danmark."